

عنوان مقاله:

جریان شعر سنت گرای معاصر و بررسی آن در اشعار امیری فیروزکوهی

محل انتشار:

سیزدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فرزانه سفاری لافتی - کارشناسی رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان، شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

اصطلاح جریان شعری یک مقوله نوپدید ادبی است. جریانهای شعری معاصر به طور مستقیم یا غیرمستقیم دارای مانیفست یا مرامنامه یا بیانیه بوده‌اند که راهکار جدیدی پیش روی شعر و شاعران قرار می‌دهند. در کنار جریانهای جدیدی که در نیمه ی نخست قرن حاضر در عرصه شعر معاصر رخ داد و شعر سنتی فارسی را دستخوش تغییرات چشمگیری کردند، «جریان شعر سنت گرا» نیز از حرکات خود نایستاد و شعرا و ادبای بسیاری از جمله امیری فیروزکوهی کوشیدند تا این مشعل فروزانی که نتیجه زحمات نسل های گذشته است، همچنان روشن و گرم نگاه دارند و به نسل های آینده بسپارند. یکی از پرسش های مهم در بررسی جریان شعری معاصر این است که زمینه های پیدایش جریان شعر سنت گرای معاصر چه می باشد؟ عوامل موثر بر این جریان شعری و ویژگی های این جریان را باید در چه موارد و کدام شاعر معاصر جست و جو کرد؟ در پژوهش توصیفی و تحلیلی حاضر که اطلاعات آن از طریق منابع کتابخانه ای، جستجو در پایگاههای اطلاعاتی (scholar)، (SID) و موتور جستجوی گوگل بدست آمده است. و نتایج حکایت از آن می کند که جنبش بازگشت ادبی در جریان سبک سنت گرای معاصر تاثیر گذار ۱ بوده است. در قرن سیزدهم ادبایی از جمله ملک الشعرا بهار علاوه بر احترام به سبک و سیاق قدیمی شعر خواهان تغییراتی در اشعار شدند. که در نهایت باعث به وجود آمدن جریان شعر سنت گرای معاصر شد که می توان ویژگی هایی برای این جریان شعری ذکر کرد. و نمونه های آن را در اشعار امیری فیروز کوهی مشاهده کرد.

کلمات کلیدی:

جریان سنت گرای، شعر معاصر، امیری فیروزکوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1673544>

